

Rudolf Geser

Rowerem przez Alpy

Tom I

50 najbardziej atrakcyjnych tras
w Niemczech, Austrii,
Słowenii i Włoszech

SPIS TREŚCI

Wstęp	4
Objaśnienia do ramek informacyjnych	8

Alpy w Niemczech

1 Droga Roßfeld- Höhenringstraße	20
2 Hala Winklmoosalm	24
3 Droga Tatzelwurmstraße i przełęcz Sudelfeldsattel	28
4 Przełęcz Oberjoch	32
5 Przełęcz Riedbergpass	36

Alpy w Austrii

6 Turracher Höhe	42
7 Droga Nockalm-Höhenstraße	46
8 Droga Malta-Hochalmstraße	50
9 Droga Großglockner- Hochalpenstraße	54
10 Kitzbüheler Horn	60
11 Droga Zillertaler Höhenstraße	64
12 Przełęcz Kühltai-Sattel	68
13 Dolina Ötztal i Przełęcz Timmelsjoch	72

14 Droga Söldener Gletscherstraße	76
15 Przełęcz Hahntennjoch	80
16 Droga Silvretta- Hochalpenstraße	84

Alpy w Słowenii

17 Przełęcz Predil	92
18 Przełęcz Vršič	96

Alpy we Włoszech

19 Przełęcz Staller Sattel/ Passo Stalle	102
20 Droga Tre Cime di Lavaredo/ Drei Zinnen	108

21	Przełęcz Passo Tre Croci	112
22	Przełęcz Passo di Falzàrego	116
23	Przełęcz Passo di Giau	122
24	Przełęcz Passo di Valparola	126
25	Przełęcz Grödner Joch/ Passo Gardena	130
26	Przełęcz Passo di Campolongo/ Campolungopass	134
27	Przełęcz Pordoi Joch/ Passo Pordoi	138
28	Przełęcz Sella Joch/ Passo di Sella	142
29	Hala Seiser Alm/Alpe di Siusi	146
30	Przełęcz Nigerpas/ Passo Nigra	150
31	Przełęcz Karerpass/ Passo di Costalunga	156
32	Przełęcz Passo Fedaia	160
33	Przełęcz Passo San Pellegrino	164
34	Przełęcz Passo di Rolle	168
35	Przełęcz Jaufenpass/ Passo di Monte Giovo	172
36	Przełęcz Timmelsjoch/ Passo del Rombo	176
37	Przełęcz Penser Joch/ Passo di Pennes	180
38	Przełęcz Gampenjoch/ Passo di Palade	186
39	Przełęcz Mendelpass/ Passo della Mendola	190

40	Przełęcz Stilsfer Joch/ Passo dello Stelvio	194
41	Przełęcz Passo Gávia	198
42	Przełęcz Tonale/ Passo del Tonale	204
43	Przełęcz Passo Campo Carlo Magno	208
44	Przełęcz Passo del Maloja	212
45	Przełęcz Splügenpass/ Passo della Spluga	218
46	Dolina Val di Gressoney	222
47	Dolina Val Savarenche	226
48	Mała Przełęcz Świętego Bernarda	232
49	Przełęcz Col de Montgenèvre	234
50	Przełęcz Colle della Lombarda	238
<hr/>		
Zestawienie tras w tomie I		244

Alpy w Austrii

Droga Zillertaler Höhenstraße: 2018 m

Strona północna/Miejsce startu:

Ried im Zillertal, 573 m; dojazd: autostrada A12 Kufstein-Innsbruck, zjazd Achenseen Zillertal – Straß – Fügen – Ried im Zillertal

Stopień trudności/

Maksymalne nachylenie:

trudna trasa rowerowa z nachyleniem do 20% na krótkich odcinkach, 18-procentowe nachylenie na odcinku ok. 2 km, na wielu kilometrach nachylenie 15%

Długość trasy: 25 km

Przewyższenie: 1760 m

Czas: 2¼ - 4 godz.

Proponowane przełożenie: 39/29

Przebieg trasy:

Ried (km 0,0) – punkt poboru opłat (km 7,0) – schr. Kaltenbacher Skihütte (km 10,5) – rozwidlenie Aschau/Zemmbach (km 14,0) – Hirschbichl Alm (km 21,5) – przeł. Arbiskopf Joch (km 25,0)

Strona południowa/Miejsce startu:

Ramsberg im Zillertal, 580 m; dojazd: jak po północnej stronie

do Ried im Zillertal i dalej drogą krajową nr 169 do Ramsberg im Zillertal

Stopień trudności/

Maksymalne nachylenie

trudna trasa rowerowa z nachyleniem do 17%

Długość trasy: 14,5 km

Przewyższenie 1555 m

Czas: 2 - 3¼ godz.

Proponowane przełożenie: 39/29

Przebieg trasy:

Ramsberg (km 0,0) – przełęcz Arbiskopf Joch (km 14,5)

Warunki drogowe:

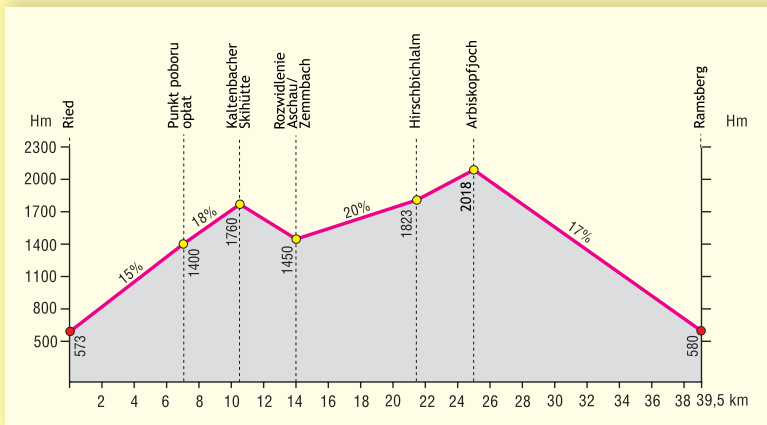
wąska droga ze zwężeniami jezdni (częściowo z mijankami); słabo widoczne zakręty i poprzeczne kratownice (uwaga przy mokrej nawierzchni!), miejscami uszkodzenia nawierzchni

Okres otwarcia:

od 1 czerwca do 31 października

Mapy:

Östereich-Südtirol, 1:200 000, Marco Polo

11 DROGA ZILLERTALER HÖHENSTRASSE

Dol. Zillertal prowadzi z dol. Inntal w głąb Alp Zillertalskich, w dolnym biegu oddzielając Alpy Kitzbühelskie od Alp Tuxerskich. Jest to chyba jedna z najpopularniejszych dolin alpejskich. Ponieważ panuje tu odpowiednio duży ruch samochodowy, nie byłaby interesująca dla kolarzy, gdyby nie widokowa trasa Zillertaler Höhenstraße, która wije się po zachodnich zboczach doliny pomiędzy Ried i Hippach, wspinając się na wysokość ponad 2000 m. Droga jest wąska, kręta, stroma i rzad-

ko uczęszczana. Nachylenie dochodzi tu do 20%, a różnica wzniesień do przezwyciężenia to 1870 m. Chcąc pokonać tę trasę, trzeba mieć dobrą kondycję i wyposażać rower w 28- lub 29-zębną kasetę, a nawet trzyrzędową korbę.

Punktem startu jest niewielka miejscowość Ried (km 0,0), oddalona o ok. 14 km od ujścia doliny Zillertal. Łatwo znajdujemy oznakowanie „Zillertaler Höhenstraße”. Wkrótce jezdnia zwęża się do szerokości co najwyżej 2,5-3 m, co

Alpy w Austrii

samo w sobie nie jest jeszcze takie złe. Gorzej, że nachylenie sięga 15% i utrzymuje się na tym poziomie przez dłuższy czas, aż do punktu poboru opłat (km 7,0). Tam jednak wcale nie opada – przeciwnie, rośnie aż do 18%. Na tym stromym podejździe męczymy się przez prawie 2 km. Kto puścił mimo uszu dobre rady i wziął ze sobą tylko 26-zębną kasetę, szybko przekona się o swoim błędzie.

Po przejechaniu granicy lasu, nachylenie maleje do 10% i można narzeczcie zwrócić uwagę na krajobrazy. Przy schronisku Kaltenbacher Skihütte (km 10,5) można odpocząć, podziwiając widoki na lodowce Alp Zillertalskich na południu, które przy pięknej pogodzie wspaniale lśnią w słońcu.

Teraz jedziemy w dół do skrzyżowania z drogą na Aschau/Zemmbach (km 14,0). W przypadku zmęczenia lub zniechęcenia można stąd łatwo zjechać do dol. Zillertal. Jeśli jednak jesteśmy wytrwali i nie chcemy rezygnować z wyzwania, kierujemy się na Hippach/Schwendberg. Początkowo pedałujemy po płaskim, podziwiając głęboko pod nami

Prowadząca wśród hal droga Zillertaler Höhenstraße jest wąska, kręta i ma nachylenie nawet do 20%

błyszczącą, srebrzystą wstążkę rzeki Ziller. Od 18,5 km trasa ponownie zaczyna się wznosić. Nachylenie na krótko osiąga nawet 20%, ale na szczęście przeważają długie, łagodniejsze odcinki. Podjazd ten jednak nie należy do łatwych i po dojechaniu do hali Hirschbichl Alm (km 21,5) odetchniemy z ulgą. Zabytkowy zajazd górski oferuje dogodną okazję do odpoczynku, z której warto skorzystać, wiedząc, że do przeł. Arbiskopf Joch zostało nam co prawda tylko 3,5 km, ale za to niełatwego podjazdu.

Najpierw krótko zjeżdżamy w dół. Następnie 15-procentowy podjazd z boczem Rauhenkopfu prowadzi nas do wspaniałego punktu widokowego (km 23,5). Widać stąd zarówno Alpy Zillertalskie, jak również główny grzbiet Alp Tuxerskich w całej okazałości. Nie jest to jednak jeszcze najwyższy punkt naszej trasy, zdobywamy się zatem na ostatni wysiłek i wyjeżdżamy na przeł. Arbiskopf Joch (km 25,0), leżącą na niebagatelnej wysokości 2018 m. W nieco dalej i niżej położonej restauracji Atlas-Sport-Alm warto spróbować austriackiego specjału, knedli Germknödel, ale dla uzupełnienia spalonych kalorii można zjeść tu także coś bardziej konkretnego. Odradzamy jednak napoje alkoholowe, gdyż podczas zjazdu do Ramsberg konieczna jest pełna koncentracja. Droga miejscami znów jest wąska i kręta, a spadki sięgają 17%, trzeba więc dużo hamować. Od dna doliny dzieli nas 1550 m w pionie i 14,5 km w poziomie. Musimy niestety liczyć się także z niewielkimi robotami drogowymi i pracami remontowymi wzdłuż drogi.

Dojeżdżamy do Ramsberg (km 39,5) i wzdłuż ruchliwej drogi krajowej B169 powracamy do Ried (km 53,0).

Alpy w Austrii

Przełęcz Kühtai-Sattel: 2020 m

Strona zachodnia/Miejsce startu:

Oetz, 820 m; dojazd: autostrada A12 Innsbruck-Landeck, zjazd Ötztal – Oetz

Stopień trudności/

Maksymalne nachylenie:

średnio trudna trasa rowerowa z nachyleniem do 16% na 1-kilometrowym odcinku, poza tym 14-procentowe nachylenie na pierwszym kilometrze trasy i wiele krótkich odcinków o nachyleniu do 12%

Długość trasy: 18,5 km

Przewyższenie: 1200 m

Czas: 2 - 3 godz.

Proponowane przełożenie: 39/28

Przebieg trasy:

Oetz (km 0,0) – Ötzerau (km 3,5) – Och-sengarten (km 10,0) – schr. Dortmunder Hütte (km 17,5) – przełęcz (km 18,5)

Strona wschodnia/Miejsce startu:

Kematen, 600 m; dojazd: autostrada A12 Innsbruck-Landeck, zjazd Zirl West – Kematen

Stopień trudności/

Maksymalne nachylenie:

trudna trasa rowerowa z nachyleniem do 16% na odcinku 500 m w Greis am Sellrain, poza tym długie odcinki z nachyleniem wynoszącym 10%

Długość trasy: 23,5 km

Przewyższenie: 1420 m

Czas: 2¼ - 3½ godz.

Proponowane przełożenie: 39/26

Przebieg trasy:

Kematen (km 0,0) – Gries am Sellrain (km 12,5) – St. Sigmund (km 17,0) – przełęcz (km 23,5)

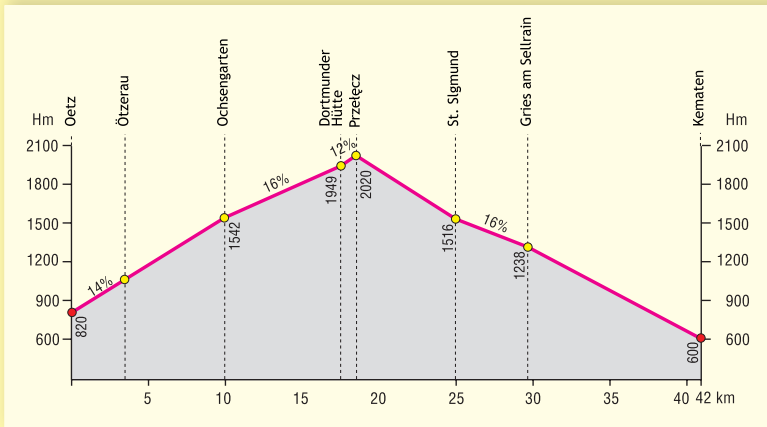
Warunki drogowe:

Dobrze utrzymane drogi. Podczas zjazdów, ze względu na miejscami krętą trasę, mocne spadki i metalowe kratownice w poprzek drogi, należy zachować ostrożność.

Okres otwarcia: całorocznie

Mapy:

Östereich-Südtirol, 1:200 000, Marco Polo

12 PRZEŁĘCZ KÜHTAI-SATTEL

Piękna krajobrazowo droga przez przeł. Kühtai-Sattel prowadzi przez północną część Alp Sztubajskich, łącząc dol. Ötztal ze stolicą landu Innsbruckiem. Okolice Kühtai były niegdyś miejscem polowań tyrolskich książąt i ulubionym obszarem polowań cesarza Maksymiliana. Dziś w tym wysokogórskim otoczeniu odbywa się co roku maraton kolarski Ötztaler Radmarathon. Jego trasa wiedzie nie tylko przez Kühtai-Sattel, lecz także przez przełęcze Timmelsjoch (trasy 13 i 36), Jaufenpass (trasa 35) i Brenner. Uczestnicy maratonu pokonują przy tym 5500 m przewyższenia na odcinku 238 km, więc nie bez powodu Ötztaler Radmarathon jest jedną z najtrudniejszych imprez tego typu.

Sam wjazd na przeł. Kühtai-Sattel nie jest aż tak wyczerpujący. Wybierając wariant z podjazdem od zachodu, z Oetz w dolinie Ötztal, mamy do pokonania 18,5 km i przynajmniej 1200 m przewyższenia. Największe nachylenie na poziomie 16% utrzymuje się na odcinku 1 km. Na początku trasy znajduje się około kilometrowy fragment z 14-procento-

Alpy w Austrii

wym nachyleniem, zaś dalej wiele krótkich stromych fragmentów do 12% nachylenia, które nadają podjazdowi prawdziwie alpejski charakter. Teraz nieco dokładniej:

Z Oetz (km 0,0), położonego blisko wylotu doliny Ötztal, podążamy za znakami „Sellrain/Kühtai”. Już na pierwszym kilometrze nachylenie trasy osiąga 14%. Dalej przed Ötzerau (km 3,5) nachylenie utrzymuje się prawie równomiernie na poziomie od 10% do 12%. Przejeżdżamy przez stary drewniany most do dol. Nedertal. Droga wiedzie zakosami do Ochsen-

Droga prowadząca z doliny Ötztal na przełęcz Kühtai-Sattel wije się zakosami z 16-procentowym nachyleniem

garten (km 10,0), a nachylenie niemal się nie zmienia. W Ochsengarten robi się łagodniej, lecz nieco dalej na odcinku 1 kilometra musimy pokonać 16-procentowy podjazd. Jedziemy idylliczną wysokogórską doliną z limbami i świerkami, z nachyleniem sięgającym miejscami 12%. Podjazd jest dość trudny, chociaż w pobliżu jeziora zaporowego w Längental na szczęście pojawiają się łagodniejsze odcinki. Gdy minimy schr. Dortmunder Hütte (km 17,5), czeka nas jeszcze ostatni odcinek o 12-procentowym nachyleniu i osiągamy przełęcz (km 18,5).

Krajobraz wokół przełęczy jest raczej surowy, o osobliwym wysokogórskim uroku. W oczy rzucają się liczne hotele. Rozpoczy-

namy zjazd, którego umiarkowane nachylenie sprawia, że musimy jeszcze trochę popedałować. Po południowej stronie drogi widać Gaißkogel, północną odnogę Alp Sztubajskich, o wysokości 2820 m.

Docieramy do małej miejscowości Haggen, położonej na wysokości 1646 m. Przez niewielki próg, pokonując jedyny zakręt po tej stronie przełęczy, zjeżdżamy do położonego dobre 100 m niżej St. Sigmund. Droga prowadzi przepięknym krajobrazowo odcinkiem wzdłuż potoku Zirnbach, którym płynie krystalicznie czysta górską wodą. Nie należy się jednak rozpraszać, gdyż na dalszej drodze przed Gries am Sellrain (km 29,5) czeka nas odcinek o spadku 16% na długości 500 m. Zachowując pełną koncentrację dojeżdżamy do miejscowości. Tutaj znajduje się wylot dol. Lüsental, w głębi której na południu widać Lüsener-Ferner-Kogel, częściowo pokryty lodowcem szczyt o wysokości 3299 m.

Mkniemy dalej w dół wzdłuż potoku Melachbach, ale wkrótce droga wypłaszcza się tak, że porządną prędkość można uzyskać tylko dzięki pedałowaniu. Po dojechaniu do Kematen mamy za sobą 42 km i musimy zacząć się zastanawiać, jak wrócić do Oetz. Możemy wybrać tę samą drogę albo też trasę, którą jadą uczestnicy wspomnianego wcześniej maratonu rowerowego: dalej do Innsbrucka, stamtąd przez przeł. Brenner do Sterzing, następnie przez przeł. Jaufenpass do St. Leonhard im Passeiertal i przez obecnie znów otwartą dla kolarzy przeł. Timmelsjoch z powrotem do Oetz. Komu się wydaje, że nie ma na to dość czasu, niech wie, że najszybsi uczestnicy maratonu pokonują ten dystans w niecałe 8 godzin.

Ci, którzy mają poważny zamiar zmierzyć się z tą propozycją, poniżej znajdą kontakt do organizatorów:

Komitet organizacyjny Ötztaler Radmarathon
Gemeindestraße 4, A-6450 Sölden
tel. +43 (0) 57 200 226, fax +43 (0) 57 200 201
e-mail: radmarathon@oetztal.com, vanessa.haid@oetztal.com
www.oetztaler-radmarathon.com